

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
«ЗООНОЗИ ТА ВЕТЕРИНАРНА ОХОРОНА ЗДОРОВ'Я»

1. Загальна інформація про навчальну дисципліну	
Спеціальність	Н6 «Ветеринарна медицина»
Освітньо-професійна програма	Ветеринарна медицина
Рівень вищої освіти	другий (магістерський)
Повна офіційна назва закладу вищої освіти	Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»
Факультет (Інститут)	Факультет ветеринарної медицини і технологій у тваринництві
Кафедра	Кафедра інфекційних та інвазійних хвороб
Обсяг дисципліни, кредити ЄКТС/години	4 кредити ЄКТС / 120 год.
Мова викладання	Українською мовою
Інформація про викладача дисципліни	Карчевська Тетяна Миколаївна, кандидат ветеринарних наук, доцент https://pdatu.edu.ua/pro-universytet/kafedra- infektsijnikh-ta-invazijnikh-khvorob.html Електронна пошта: ktmkp2015@gmail.com Номер телефону: +38(096) 2162241
2. Місце навчальної дисципліни в освітній програмі	
Статус дисципліни	Вибіркова
Передумови для вивчення дисципліни	Здобувач вищої освіти перед вивченням освітньої компоненти «Зоонози та ветеринарна охорона здоров'я» повинен володіти матеріалом таких курсів: «Ветеринарна вірусологія», «Ветеринарна мікробіологія», «Ветеринарна імунологія», «Епізоотологія та інфекційні хвороби», «Клінічна діагностика хвороб тварин», «Фізіологія тварин», «Патологічна фізіологія», «Ветеринарна фармакологія», «Патологічна морфологія», «Клінічна патофізіологія», «Гігієна тварин і ветеринарна санітарія», «Основи біобезпеки, біоетики та екології у ветеринарній медицині».
Політика дисципліни	Академічна доброчесність. Відповідно до принципів академічної доброчесності та нормативних документів ЗВО «ПДУ» щодо політики академічної доброчесності, очікується, що роботи здобувачів будуть їх оригінальними дослідженнями та міркуваннями. Здобувачі, відповідально відноситимуться щодо дотримання норм законодавства про авторське право, вказуватимуть посилання на джерела інформації

у разі використання ідей, розробок, тверджень, відомостей, уникатимуть фальсифікації або фабрикації інформації. Дотримуватимуться усіх зобов'язань відповідно до укладеної декларації про дотримання академічної доброчесності <http://surl.li/noftg>, <http://surl.li/focsn>

Відвідування занять. Обов'язковим є відвідування усіх видів занять. За об'єктивних причин (хвороба, карантин, індивідуальний графік, тощо) навчання може проходити в он-лайн форматі. Здобувачі обов'язково мають дотримуватись строків визначених для виконання усіх видів робіт, що передбачені під час вивчення дисципліни.

Визнання результатів попереднього навчання. У випадку, якщо здобувач освіти отримав знання у неформальній та інформальній освіті, зарахування результатів навчання здійснюється згідно Положення про порядок визнання результатів навчання, отриманих шляхом неформальної та/або інформальної освіти <http://surl.li/fobze>. Зокрема, якщо їх тематика відповідає змісту навчальної дисципліни (окремій темі або змістовому модулю). В неформальній освіті:

- закінчення професійних курсів, семінарів або тренінгів, тематика яких відповідає змісту освітнього компоненту (окремій темі або змістовому модулю).

В інформальній освіті:

- наявність наукової публікації;
- волонтерська діяльність.

Перезарахування результатів навчання отриманих під час здобуття попередньої освіти здійснюється відповідно до Положення про організацію освітнього процесу у Закладі вищої освіти «Подільський державний університет»

3. Мета навчальної дисципліни

Дисципліна «Зоонози та ветеринарна охорона здоров'я» є однією із вибіркових компонент фахової підготовки профільного каталогу дисциплін освітньо-професійної програми «Ветеринарна медицина» в процесі підготовки лікаря ветеринарної медицини і додатковою освітньою компонентою до дисципліни «Епізоотологія та інфекційні хвороби».

Основною метою даної освітньої компоненти є формування у здобувачів знань про зоонози як соціально-значущу групу хвороб, спільних для тварин і людей, а також засвоєння принципів ветеринарної охорони здоров'я з позицій «Єдиного здоров'я» (One Health), що забезпечує профілактику, раннє виявлення та контроль зоонозних інфекцій у тваринництві, довкіллі та суспільстві.

Дисципліна «Зоонози та ветеринарна охорона здоров'я» розглядає специфічно зоонози (сказ, туберкульоз, бруцельоз, лептоспіроз тощо) у контексті їхньої небезпеки для людини та суспільства.

Вивчення цієї дисципліни надасть здобувачам такі можливості, як: формування міждисциплінарного мислення (ветеринарія – медицина – екологія – харчова безпека); поглиблення знань у сфері ветеринарної охорони здоров'я; розуміння глобальних аспектів: зоонозні загрози, біобезпека, антимікробна резистентність тощо.

Переваги даної дисципліни: підготовка до роботи у сфері санітарного та ветеринарно-санітарного контролю; орієнтація на практичні завдання: моніторинг, профілактика, оцінка ризиків для людини; можливість інтеграції у міжнародні програми (FAO, OIE, WHO, One Health).

4. Зміст навчальної дисципліни

Тема 1. Зоонози як глобальна проблема здоров'я людей і тварин. Міжнародні організації у сфері контролю зоонозів (FAO, OIE, WHO, EC).

Тема 2. Концепція «Єдиного здоров'я» (One Health) та ветеринарна охорона здоров'я. Правове регулювання у сфері боротьби із зоонозами.

Тема 3. Система ветеринарного контролю зоонозів: міжнародний і національний рівні. Методи відбору та доставки зразків для діагностики зоонозів.

Тема 4. Бактеріальні зоонози: бруцельоз, туберкульоз, лептоспіроз. Сучасні бактеріоскопічні та бактеріологічні дослідження при зоонозних інфекціях. Методи контролю безпечності м'яса при туберкульозі. Вірусні зоонози: сказ, грип та інші вірусні інфекції. Сучасні вірусологічні та серологічні методи діагностики зоонозів.

Тема 5. Грибкові зоонози та мікотоксикози. Сучасні мікологічні методи виявлення збудників грибкових інфекцій. Харчові зоонози: сальмонельоз, кампілобактеріоз, лістеріоз. Визначення мікотоксинів у продуктах тваринного походження.

Тема 6. Транскордонні зоонози та антимікробна резистентність. Міжнародні стратегії боротьби з антимікробною резистентністю.

Тема 7. Ветеринарно-санітарний контроль продуктів при зоонозах. Використання експрес-тестів у виявленні харчових зоонозів. Профілактика та біобезпека у системі ветеринарної охорони здоров'я. Розробка планів біобезпеки для фермерських господарств.

Тема 8. Роль ветеринарної медицини у збереженні громадського здоров'я. Перспективи розвитку ветеринарної охорони здоров'я в Україні.

Тема 9. Дезінфекція, дезінсекція, дератизація у боротьбі із зоонозами. Аналіз системи НАССР на підприємствах харчової промисловості.

Після успішного вивчення навчальної дисципліни здобувач вищої освіти зможе набути таких результатів навчання:

знати:	<ul style="list-style-type: none"> - класифікацію та основні групи зоонозних хвороб, їх етіологію, епідеміологічні та епізоотологічні особливості; - шляхи передачі зоонозів від тварини до людини, фактори ризику; - принципи ветеринарної охорони здоров'я та концепції «Єдиного здоров'я»; - заходи профілактики і контролю зоонозів у тваринництві та харчовому ланцюгу; - міжнародні та національні нормативно-правові акти щодо зоонозів і безпеки харчових продуктів.
вміти:	<ul style="list-style-type: none"> - ідентифікувати зоонозні загрози в конкретних виробничих і соціальних ситуаціях; - здійснювати ветеринарно-санітарну оцінку продуктів тваринного походження на предмет небезпеки для здоров'я людини; - розробляти та впроваджувати профілактичні заходи контролю зоонозів (вакцинація, дезінфекція, моніторинг, інформування населення); - взаємодіяти з фахівцями медицини, епідеміологами та екологами для комплексного вирішення проблем здоров'я людини і тварин; - застосовувати сучасні інформаційні ресурси для моніторингу і прогнозування поширення зоонозів.

Окрім цього передбачено формування соціальних навичок та компетентностей сталого розвитку. Зокрема: самопрезентація в новому колективі, здатність керувати емоціями, уміння реагувати на критику, творче мислення, робота в команді, знання професійної етики,

<p>міжособистісне спілкування, відповідальність (soft skills); системне мислення, компетентність випередження, нормативна компетентність, компетентність співпраці, компетентність самоусвідомлення, компетентність критичного мислення (greencomp).</p>	
<p>6. Види навчальних занять</p>	
<p>Видами навчальних занять при вивченні дисципліни є лекції (Л), лабораторні заняття (ЛЗ), самостійна робота (СР).</p>	
<p>7. Методи навчання</p>	
<p>Словесні методи (лекція, розповідь-пояснення, бесіда проблемнопошукового характеру, діалог); наочні методи (пояснювально-ілюстративний), практичні методи (робота з навчально-методичною літературою, виконання поставлених завдань, самостійної роботи); методи формування пізнавальних інтересів (створення ситуації інтересу, навчальні дискусії; метод використання життєвого досвіду, проектування професійних ситуацій); методи стимулювання, мотивації й обов'язку (роз'яснення мети навчального предмета, висування вимог до вивчення предмета, оперативний контроль); комп'ютерні і мультимедійні методи (використання мультимедійних презентацій, дистанційне навчання).</p>	
<p>8. Методи та критерії оцінювання</p>	
<p>8.1 Критерії оцінювання</p>	
<p>В освітньому процесі Університету використовуються такі види контролю: поточний, семестровий (підсумковий) та підсумкова атестація здобувачів вищої освіти. Оцінювання здобувачів здійснюється за накопичувальною 100-бальною системою.</p> <p>Поточний контроль здійснюється під час проведення навчальних занять і має на меті перевірку рівня засвоєння здобувачів освіти навчального матеріалу. Форма проведення поточного контролю визначаються з урахуванням змісту накопичувальної системи оцінювання.</p> <p>У межах поточного контролю здобувач вищої освіти може набрати 60 балів. На семестровий контроль у формі екзамену відводиться 40 балів. Розподіл балів, які можуть набрати здобувачі зазначені у відповідній робочій програмі.</p> <p>Сума балів за поточний контроль складається із балів, отриманих за результатами навчання під час лекцій, семінарських (практичних, лабораторних) занять та самостійної роботи здобувача вищої освіти.</p> <p>Підсумкова оцінка з навчальної дисципліни обчислюється шляхом додавання набраних здобувачем вищої освіти балів з поточного та семестрового контролю.</p> <p>Підсумкова оцінка виставляється у відомості обліку успішності, індивідуальному навчальному плані.</p> <p>Оцінювання результатів навчання здобувачів освіти здійснюється за 100-бальною шкалою. Відповідність підсумкової рейтингової оцінки в балах відповідає оцінці за національною шкалою та шкалою ECTS відповідно до «Положення про організацію освітнього процесу в Закладі вищої освіти «Подільський державний університет» https://pdatu.edu.ua/images/navchalna-robota/planuvannya-ta-organizaciya/p04062022.pdf?ver=18022201 та робочої програми з даної дисципліни.</p>	
<p>8.2 Методи оцінювання</p>	
<p>Усні (індивідуальне опитування, фронтальне опитування, співбесіда), письмові (самостійна робота, тести), комп'ютерні (презентації доповідей, виконання завдань у системі Moodle), індивідуальні завдання (реферати), самоконтроль, самоаналіз.</p>	
<p>9. Ресурсне забезпечення навчальної дисципліни</p>	
<p>Засоби навчання</p>	<p>Навчальний процес потребує таких засобів навчання:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Мультимедійне обладнання. 2. Комп'ютерна система та мережа. 3. Інструктивно-нормативні матеріали, ілюстративні матеріали.

	<p>4. Мультимедійні презентації до лекцій і лабораторних занять.</p> <p>5. Методичні рекомендації до лабораторних занять.</p> <p>6. Методичні матеріали для організації самостійної роботи здобувачів.</p>
<p>Інформаційне навчально-методичне забезпечення</p>	<p>1. Галатюк О.Є., Радзиховський М.Л. Організація профілактичних та оздоровчих заходів при інфекційних хворобах тварин. Житомир: Рута, 2013. 456 с.</p> <p>2. Епізоотологія та інфекційні хвороби /О. Галатюк, Л. Цибульчак. Державний агроекологічний університет, Житомир, 2005. 564 с.</p> <p>3. Міжнародна класифікація хвороб і особливо небезпечні інфекції тварин: навчальний посібник до лекційного курсу з дисципліни «Епізоотологія та інфекційні хвороби»/ В.В. Недосеков, В.В. Макаров. НУБіП: Київ, 2010. 120 с.</p> <p>4. Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського http://www.nbuv.gov.ua/</p> <p>5. ДУ «Центр громадського здоров'я МОЗ України» – Зоонози та інфекційні хвороби https://phc.org.ua?utm_source=chatgpt.com</p> <p>6. Сайт Всесвітньої організації здоров'я тварин (ВОЗТ) https://www.woah.in.ua/</p> <p>7. Держпродспоживслужба України https://dpss.gov.ua/</p> <p>8. Освітньо-професійна програма «Ветеринарна медицина» для підготовки здобувачів вищої освіти другого (магістерського) рівня вищої освіти за спеціальністю Н6 «Ветеринарна медицина» https://pdatu.edu.ua/images/navchalna-robota/opp/opp2025/opp-m-vet.pdf?v=03</p>